

Fotografies: © Roc Pont; Obra: © Vicens Vacca. *Doble amor & psique*, 2021

VICENS VACCA. FORA DE CAP LLOC

15.09.2021 / 09.01.2022

Espai 1. Centre d'Art Tecla Sala

Exposició en el marc del festival Barcelona Gallery Weekend

ENTRADA LLIURE

ÍNDEX

Presentació de l'exposició

Pàgina 2

Llistat d'obres

Pàgina 3

Imatges

Pàgina 7

PRESENTACIÓ DE L'EXPOSICIÓ

Vicens Vacca. Fora de cap lloc

El Centre d'Art Tecla Sala presenta la primera retrospectiva dedicada a Vicens Vacca, un dels artistes de referència de l'art sonor a Catalunya, amb una selecció de quinze treballs que van des de la dècada dels anys vuitanta fins a l'actualitat.

Descendent d'una família de músics de jazz, Vacca opta per l'art contemporani i se salta, així, la tradició familiar, tot ubicant el seu treball entre la destresa i el desastre. En l'obra de Vacca el so mai és un complement addicional, sinó un element corpori amb qualitats plàstiques, materialitzant-lo en l'espai com un objecte escultòric.

L'exposició abasta més de 35 anys de la trajectòria de l'artista, començada a mitjans dels anys vuitanta, que ha experimentat amb la incidència del so en el mitjà artístic. S'hi inclouen produccions com *Literatura universal* (1986), una acció amb el premsatge i cisallament d'un automòbil ple de llibres; l'obra sonora *Història de la música* (1996); *Zero còpia* (2014-2016), en què es qüestiona l'autoria de l'obra d'art, o *Zen* (2016-2018) i *Grand Hall Lament* (2013), apps sonores per a telèfons mòbils, entre d'altres.

Els treballs de Vicens Vacca s'han pogut veure al Museo Patio Herreriano de Valladolid, a la galeria Play i l'espai Errant Sound de Berlín, a La Virreina Centre de la Imatge, el Museu Picasso i l'Arts Santa Mònica de Barcelona, i a l'Espai d'Art Contemporani de Castelló, entre d'altres.

Exposició en el marc del festival Barcelona Gallery Weekend

Organització i producció: Centre d'Art Tecla Sala

Dates: del 15 de setembre de 2021 al 9 de gener de 2022

LLISTAT D'OBRES

Música per a P i tots els animals, 1996-2021

Una de les pràctiques habituals en el treball de l'artista consisteix a fer que les peces canviïn i es rectifiquin en el temps. Les seves produccions es van desmaterialitzant, comparteixen elements amb altres peces, es transformen en sèries o es converteixen en altres artefactes. En aquest cas, ha canviat la inicial Z per la P, juntament amb altres elements que la integraven. La peça no és aliena als pas dels anys i muta a causa de les circumstàncies temporals.

Joseph Beuys va incorporar tots els animals al seu partit polític, Democràcia Directa, el partit polític més gran del món.

Just, 2021

És un *assemblage* de components i circuits que es posa en funcionament quan l'espectador s'hi apropa i veu la seva cara reflectida i deformada en un mirall. Llavors, i només llavors, comença a sentir un cor de veus angelicals que recorden una polifonia celestial.

Just, de justícia, d'exacte, d'ara, de tot just, de sol, d'*only* i d'*alone*...

La deïtat és bella, difícil, i ridícula.

How high the moon, 1995

Autoretrat sotmès a l'influx de la lluna.

Una lluna que és una medalla invertida guanyada pel pare de Vicens Vacca (atleta i músic de jazz) que ens remet a l'estàndard de jazz homònim.

Autoretrat sotmès a l'influx parental.

N. H. H. R., 1990

Aquest treball és un programa informàtic que es manifesta com un bucle aleatori de vint-i-una frases a escollir en tres idiomes, i que mostra sentències, interrogacions, retards i dilacions que condueixen a una resposta:

No Hi Ha Res.

No ho pensis, no ho pensis! Si ho penses, ho perdràs.

50% (Up & Down) O.K., 2020

Un treball sobre l'engany i la desinformació que practiquen corporacions i governs per tal d'emascarar interessos econòmics i realitats desagradables mitjançant operacions matemàtiques i mecanismes ocults de perversitats acuradament calculats.

Il y a enfin, quand l'on a faim et soif, quelqu'un qui vous chasse.

“Enfance”, Arthur Rimbaud

Estic mort, 1998

Als anys vuitanta, Vacca inicia una sèrie d'autoretrats, que arriben fins a l'actualitat, sota el títol genèric *Estic mort*, una frase que l'ha acompanyat al llarg dels anys. Es tracta d'una sèrie d'imatges alterades en les quals, gairebé sempre, es reproduïx el seu rostre en diverses formes i amb diversos graus de reconeixement. En aquesta peça, el contorn invertit del cap de l'artista recorda un element decoratiu la utilitat més important del qual és el buit.

Com més m'hi acosto, menys em dibuixo.

Història de la música, 1996

Fascinat per emetre sons contra objectes inanimats, objectes que no el poden escoltar, Vicens Vacca experimenta amb una forma d'escultura acústica al voltant de la impossibilitat, de la incapacitat, de la falta de voluntat, de la persistència, de la insistència i de l'atenció.

Literatura universal, 1986

Aquesta acció constitueix el punt de partida de tota la trajectòria artística de Vicens Vacca.

És un relat videogràfic en seqüència cronològica que ens mostra un doble càstig a l'entorn de la destrucció, de l'aniquilació dels suposats béns d'ús i de consum, i de la construcció i transformació mitjançant un procés violent amb altres objectes, amb un resultat escultòric atzarós.

Persona, 2017

L'ús de materials populars com les imatges lenticulars serveix a l'artista per combinar paraules que construeixen missatges activats pel moviment de l'espectador.

NADA, SER, ORO, NOTHING, NO, RES.

Són les sis peces de la reduïda sèrie *Persona*.

En doble exposició, provocada pel deambular de l'espectador. Aproximacions a la inexistència i al buit com a principis regeneradors.

Zero Còpia, 2014-2020

Les impressions seriadades de quatre reproduccions fotogràfiques de pintures de J. M. W. Turner, rectificades i transformades, serveixen a Vacca per tractar de l'originalitat de l'obra d'art.

Tot incorporant datacions i numeracions a la còpia, l'artista hi actua i la transforma en un nou original. Un original que sempre prové d'una còpia i del qual es poden fer tantes còpies com es vulgui, de tal manera que es converteixen novament en originals per la intervenció de l'artista.

Retard, 2021

Màquina diabòlica que constitueix una reflexió al voltant de les dificultats i els perills de la comunicació. Enregistra les paraules de l'espectador i les retorna com a eco i, més tard, com a recordatori.

Aquest artefacte segueix la línia de treball que l'artista va iniciar amb peces com *Speech* (2015-2020), en què la modificació dels missatges fins a anul·lar-los o convertir-los en una altra cosa portava a la connexió amb la peça. La màquina emet els sons que l'espectador envia a través dels tres micròfons; aquests sons són processats i projectats per tres altaveus, la qual cosa provoca repeticions i decalatges que generen nous discursos ocasionalment desordenats i antagònics.

Atenció! Mesura les teves paraules.

Doble amor & psique, 2021

Peça que pren el títol de l'escultura d'Antonio Canova i de l'ús que se n'ha fet per a la venda de perfums i d'altres productes de consum.

Una rectificació iconoclasta de l'obra de Canova en què ni l'amor ni la psique surten ben parats, construïda amb el que l'artista anomena "excedent", allò que, encara que no ho sigui, sembla sobrant i acostuma a aparèixer quan alguna cosa deixa de ser popular o poc visitada o valorada.

Mite, 1992

Mite és una instal·lació performativa editada en vídeo que fa al·lusió a artistes i escriptors reconeguts, diríem mítics, del segle xx. Vacca els vincula a una dita popular que

paradoxalment encaixa, al seu parer, amb la situació sanitària mundial vinculada a la covid-19.

Obvia aquesta peça. Sigues tu. Sempre. Ara.

Grand hall lament, 2013

Amb la irrupció dels telèfons intel·ligents, Vacca decideix construir peces a preu assequible que sempre puguin acompanyar l'espectador més enllà de l'exposició. Aquesta app d'art sonor no interactiva reproduïx una sèrie de pistes de so de forma aleatòria i contínua en seqüències sempre diferents en cada aparell de reproducció. Està dissenyada per escoltar aquest so a partir de dos dispositius de manera simultània i sense límit d'aparells en ús.

Zen, 2016

És un generador de música electrònica que compon i emet música a partir de sons existents en emissores de ràdio.

Zen és una atmosfera que construeix climes de so continu concebuts per no ser escoltats amb atenció.

Zen construeix música amb l'energia dels altres.

Zen és fàcil i alhora difícil.

Zen i *Grand Hall Lament* es poden descarregar des d'Apple Store per a dispositius de la marca Apple a través dels codis QR o buscant "zen by vacca" o "grand hall by vacca".

We, 2021

Tot seguint el rastre del treball *Literatura universal*, i concretament dels blocs d'escultura que va produir la descomunal cisalla per a la realització d'aquesta obra, l'artista construeix *WE*. Es tracta d'un kit d'escultura ràpida amb el que l'artista convida al públic a fabricar la seva pròpia obra d'art sota la premissa "L'art és a les teves mans".

La presentació d'aquesta peça es farà durant el mes d'octubre de 2021.

Imatges i crèdits, [aquí](#).

-

Contacte de premsa

Montse Pereda (La bau—la Comunicació)

comunicaciotecclasala@l-h.cat

934 032 624

Centre d'Art Tecla Sala: Av. Josep Tarradellas i Joan, 44. 08901 L'Hospitalet de Llobregat

Horaris: De dimarts a dissabte d'11 a 14 h i de 17 a 20 h. Diumenges i festius, d'11 a 14 h.

Més informació: www.teclasala.net | Instagram. @teclasala | Facebook. @C.A Tecla Sala

Hashtags: #vicensvacca #expotecclasala